

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/4282/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121574049
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michaela Grofčíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121574049.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: mal. K. J., K.: XX.X.XXXX, O.: XXX/XXX, XXX XX Z. B., zast. zákonným zástupcom: H. Z. S., K.: XX.XX.XXXX, O.: XXX/XXX, XXX XX Z. B. proti povinnému: Q. Y. J., K.: XX.X.XXXX, O.: O. XXXX/XX, XXX XX W.a, právne zast.: JUDr. Marián Rojko, so sídlom: Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 42 020 921 o vymożenie zameškaného a bežného výživného s príslušenstvom, vedenej pred súdnym exekútorom: Mgr. Petr Krušina, so sídlom exekútorského úradu Lazaretská, 811 08 Bratislava, IČO: 42 173 647 pod č. exekúcie 361EX 54/22 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v časti zameškaného výživného vo výške 200,- EUR **z a s t a v u j e**.

II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.

III. Povinný **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 22.12.2021 domáhal od povinného vymożenia zameškaného výživného vo výške 760,- EUR a bežného výživného vo výške 160,- EUR mesačne počnúc mesiacom február 2022 na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Levice, sp.zn. 10P/140/2017 zo dňa 08.04.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 16.06.2021.

2. Súd na základe vyššie uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 03.02.2022 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi - Mgr. Petr Krušina, so sídlom exekútorského úradu Lazaretská, 811 08 Bratislava, IČO: 42 173 647, ktorý vedie exekúciu pod č. exekúcie 361EX 54/22. Súdny exekútor zaslal povinnému upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 07.02.2022, ktoré si povinný prevzal do vlastných rúk dňa 15.02.2022.

3. Dňa 01.03.2022 doručil povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdnemu exekútorovi písomné podanie označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie alt. povolenie odkladu exekúcie“ datované dňom 01.03.2022. V predmetnom písomnom podaní povinný uviedol, že súdny exekútor od povinného vymáha istinu 960,- EUR ako zameškané výživné ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie a bežné výživné vo výške 160,- EUUR mesačne a trovy exekúcie. Rozsudkom Okresného súdu Levice 10P/140/2017 zo dňa 08.04.2021 súd znížil výživné na mal. Ninu na sumu 160,- EUR mesačne počnúc 16.06.2019. Podľa tvrdenia povinného na mal. Ninu povinný za obdobie od 06/2019 do novembra 2021 uhradil celkom sumu 5.200,- EUR. Zohľadnením predmetného rozsudku, ktorým bolo znížené výživné mal povinný uhradiť za uvedené obdobie 4.800,- EUR. Vzhľadom na vykonané úhrady mal povinný za to, že výživné splatné v mesiacoch december 2021 a január 2022 mal uhradené v plnej výške. V mesiaci február 2022 mal povinný uhradené výživné vo výške 80,- EUR a doplatok za mesiac

február 2022 vo výške 80,- EUR som uhradil dňa 15.02.2022. Vzhľadom na to, že povinný mal za to, že s prihliadnutím na predmetný rozsudok mal výživné uhradené nesúhlasil s platením trov exekúcie tak, ako sú vyčíslené v upovedomení o začatí exekúcie, pretože je preukázané, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nebolo zameškané výživné vo výške 960,- EUR. Súčasne povinný podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude naďalej poukazovať prostredníctvom súdneho exekútora. V závere svojho podania povinný navrhol exekúciu zastaviť podľa ust. §61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku alt. aby mu povolený odklad exekúcie. K návrhu na zastavenie povinný predložil potvrdenie o úhrade výživného v mesiacoch 02/2021 vo výške 200,- EUR, 03/2021 vo výške 200,- EUR, 04/2021 vo výške 200,- EUR, 05/2021 vo výške 2021, 02/2022 vo výške 80 EUR. Trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie si povinný neuplatnil.

4. Súdny exekútor s návrhom na zastavenie exekúcie predložil súdu vyjadrenie oprávneného datované dňom 14.03.2022, v ktorom oprávnený uviedol, že nesúhlasí so zastavením a odkladom exekúcie. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru povinný koná v rozpore s právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, a to tým, že v mesiacoch august 2021 - február 2022 neplnil svoju vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu, čo podľa názoru oprávneného povinný odôvodnil tým, že predmetný rozsudok znížil výživné na obe deti za uplynulý čas (k 16.06.2019), a teda sumu, ktorú v tomto období zaplatil zo svojho pohľadu nad rámec zníženého výživného, sa rozhodol uplatniť si neplnením vyživovacej povinnosti voči mal. Nine v aktuálnom čase (august 2021 - február 2022), až kým si sumu uhradenú nad rámec zníženého výživného „neodrátať“. K „nad rámec“ uhradenému výživnému oprávnený poukázal na ust. § 78 ods. 2 zákona o rodine, podľa ktorého ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia, a súčasne oprávnený vyhlásil, že ako samoživiteľka dvoch dospelých detí výživné uhradené povinným v uplynulom čase spotrebovala. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že povinný si ani v minulosti neplnil vyživovaciu povinnosť riadne a včas napriek tomu, že mu to jeho majetkové pomery umožňovali a aj teraz preukázateľne umožňujú, a aj v minulosti som bola nútená pristúpiť k exekúcii. Oprávnený mal za to, že riadne uhrádzať aktuálne zníženú sumu výživného na mal. Ninu, pri zvyšujúcich sa cenách a súčasnej situácii vo svete je tou najzákladnejšou povinnosťou a zodpovednosťou povinného. K vyjadreniu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil e-mailové správy od oprávneného zo dňa 18.02.2022 a zo dňa 15.03.2022, v ktorých poverenému súdному exekútorovi oznámil úhrady výživného od povinného, konkrétne zo dňa 15.02.2022 vo výške 80,- EUR a zo dňa 15.03.2022 vo výške 160,- EUR.

5. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie bližšie nevyjadril.

6. S poukazom na ust § 61k ods. 1 Exekučného poriadku: „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a. po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b. exekučný titul bol zrušený,
- c. je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“

7. S poukazom na ust § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

8. S poukazom na ust § 61k ods. 5 Exekučného poriadku: „Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“

9. S poukazom na ust § 61l ods. 1 Exekučného poriadku: „O návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.“

10. S poukazom na ust § 61l ods. 2 Exekučného poriadku: „Na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.“

11. S poukazom na ust § 61l ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

12. S poukazom na ust. § 24 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoR“): „Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.“

13. S poukazom na ust. § 36 ods. 1 prvej a druhej vety ZoR: „Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.“

14. S poukazom na ust. § 62 ods. 1 ZoR: „Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.“

15. S poukazom na ust. § 62 ods. 2,3 ZoR: „Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima a nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.“

16. S poukazom na ust. § 62 ods. 5 ZoR: „Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.“

17. S poukazom na ust. § 65 ods. 1 ZoR: „Ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.“

18. S poukazom na ust. § 76 ods. 1 ZoR: „Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.“

19. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a ktorý povinný dobrovoľne sa nesplnil.

20. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu zákon umožňuje povinnému brániť sa proti nedôvodne začatej a neprípustnej exekúcii a v prípade jeho uplatnenia vzniká povinnosť súdu preskúmať oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie s prihliadnutím na všetky skutočnosti uvádzané povinným, a s ktorými zákon spája zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu musí byť návrh na zastavenie exekúcie náležite odôvodnený. Dôkazné bremeno spadá na ťarchu povinného, ktorý okrem povinnosti tvrdenia je povinný súdu predložiť všetky dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili.

21. Z hľadiska času podania návrhu na zastavenie exekúcie rozlišujeme návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom a bez odkladného účinku. Len odôvodnený návrh na zastavenie exekúcie podaný do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie má odkladný účinok. Argumentum a contrario neodôvodnený návrh, hoci podaný v lehote 15 dní, nemá odkladný účinok. Povinný musí uplatniť všetky skutočnosti, ktoré sú mu známe. Neskôr podané návrhy môžu obsahovať len skutočnosti, ktoré nastali po

uplynutí 15-dňovej lehoty. Ďalšie podané návrhy musia obsahovať opäť len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Výnimku predstavujú skutočnosti, ktoré nemohli povinní bez vlastnej viny uplatniť skôr. Neskôr podaný návrh na zastavenie exekúcie už nemá odkladný účinok

22. Po preskúmaní písomných podaní súdneho exekútora, povinného a oprávneného súd konštatuje, povinný podal návrh na zastavenie exekúcie podal ho v zákonom stanovenej lehote.

23. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Sústavná a dôsledná starostlivosť o výživu dieťaťa je súčasťou rodičovských práv a povinností. Všeobecná úprava rodičovských práv a povinností pre prípad, že rodičia spolu nežijú, je obsiahnutá

v § 36 ods. 1 ZoR. V zmysle tejto úpravy ak sa rodičia nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností. Dohoda je možná v rámci súdneho konania. Ustanovenie pokrýva všetky prípady, keď rodičia spolu nežijú, a to či už počas manželstva, alebo mimo neho. Spravidla určí súd vyživovaciu povinnosť tomu rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Súd rozhodne o vyživovacej povinnosti iba vtedy, pokiaľ ju rodičia neplnia dobrovoľne alebo sa nedohodnú na jej plnení. Tým však súd vyživovaciu povinnosť nezakladá, pretože tá vzniká zo zákona, ale ju iba deklaruje.

24. Účelom a zmyslom výživného je prispievanie druhého rodiča, ktorý dieťa nemá v osobnej starostlivosti, na život a odôvodnené potreby dieťaťa v pravidelných opakujúcich sa dávkach. Ustanovenie § 76 ods. 1 ZoR predstavuje tradičné riešenie, ktoré zohľadňuje jednak obvyklú periodicitu príjmov ľudí, ako aj pravidelnosť vo výdavkoch a súčasne súvisí so spotrebným charakterom výživného. Možno ho vidieť v potrebe priebežného uhrádzania priebežne vznikajúcich výdavkov. Vyplýva z podstaty výživného ako inštitútu, ktorý má zabezpečovať odôvodnené životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ktoré sa spravidla v rôznej periodicitе opakujú. Z tohto dôvodu sa výživné platí v pravidelne opakujúcich sa dávkach. Jednorazová úhrada výživného, resp. jeho predplatenie sa nezhoduje s uvedeným charakterom výživného. To však neznamená, že výnimočne vznikajúce potreby nemožno považovať za súčasť výživného. Určitú formu ochrany oprávneného predstavuje aj kogentná úprava splatnosti výživného mesiac vopred. Tým je zabezpečené, že v čase vzniku výdavkov má oprávnený k dispozícii prostriedky na ich úhradu.

25. Dôvody na zastavenie exekúcie súdom sú taxatívne uvedené v ust. § 61k Exekučného poriadku. Zastavenie exekúcie rozhodnutím súdu predstavuje jednu z troch možností zastavenia exekúcie. K zastaveniu exekúcie môže dôjsť aj rozhodnutím exekútora, prípadne zo zákona. Konanie o zastavení exekúcie je návrhovým konaním, súd má rozhodovať na základe návrhu povinného, ktorý sa doručuje exekútorovi. Aktívne vecne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie je výlučne povinný.

26. Predmetom exekúcie vedenej na tunajšom súde je zameškané výživné vo výške 760,- EUR za obdobie august 2021 - december 2021, a bežné výživné uplatnené oprávneným od mesiaca február vo výške 160,- EUR do budúca. Povinný k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie priložil potvrdenie o úhrade výživného v mesiacoch 02/2021 vo výške 200,- EUR, 03/2021 vo výške 200,- EUR, 04/2021 vo výške 200,- EUR, 05/2021 vo výške 2021, ktorých sa návrh na vykonanie exekúcie netýka a potvrdenie z 02/2022 vo výške 80 EUR.

27. Na úvod súd opätovne preskúmal súdny spis, a zistil, že poverenie exekúcie pre súdneho exekútora bolo vydané bez zohľadnenia doručenej opravy návrhu na vykonanie exekúcie na zameškané výživné vo výške 960,- EUR, napriek tomu, že oprávnený si po výzve súdu zo dňa 24.01.2022 uplatnil zameškané výživné vo výške 760,- EUR za obdobie od 08/2021 do 12/2021 a bežné výživné od mesiaca február 2022 vo výške 160,- EUR do budúca. Vzhľadom na uvedené súd v časti 200,- EUR exekúciu zastavil podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku (výrok I.).

28. Návrhom na vykonanie exekúcie sa vymáha zameškané výživné za mesiace 08/2021, 09/2021, 10/2021, 11/2021 a 12/2021 v súhrnnej výške 760,- EUR. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil potvrdenia o úhrade výživného v mesiacoch 02/2021 vo výške 200,- EUR, 03/2021 vo výške 200,- EUR, 04/2021 vo výške 200,- EUR, 05/2021 vo výške 200,- EUR, ktorých sa návrh na vykonanie exekúcie netýka a úhrada výživného v tomto období medzi účastníkmi konania nie je sporná, a

potvrdenie z 02/2022 vo výške 80,- EUR. Povinný síce v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že v období od 06/2019 do 11/2021 uhradil celkovo sumu 5.200,- EUR ale potvrdeniami o úhrade preukázal iba sumu 880,- EUR za obdobie od 02/2021 - 05/2021 a 02/2022. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že povinný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že má uhradené zameškané výživné za obdobie od 08/2021 - 12/2021 v plnej výške ako tvrdil v návrhu na zastavenie exekúcie.

29. Súd pre úplnosť dodáva, že skutočnosť, že povinný v období 02/2021 - 05/2021 uhrádzal výživné vo výške 200,- Eur (podľa priložených potvrdení), teda vo vyššej výške ako mal uhrádzať podľa exekučného titulu, neznamená, že si platby vykonané nad rámec určenej výšky môže započítať tým spôsobom, že isté obdobie výživné na mal. dieťa nebude uhrádzať, resp. bude uhrádzať v nižšej výške než je stanovené rozhodnutím súdu. Takéto konania povinného je v rozpore s jeho zákonnou vyživovacou povinnosťou.

30. Súd po preskúmaní písomných podaní oprávneného, povinného a súdneho exekútora má za to, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie relevantným spôsobom preukázal, iba úhradu výživného v mesiacoch 02/2021 - 05/2021 a 02/2022. Návrhom na vykonanie exekúcie si oprávnený ale uplatnil zameškané výživné za mesiace 08/2021 - 12/2021. Úhradu výživného za obdobie uplatnené návrhom na vykonanie exekúcie povinný relevantným spôsobom nepreukázal. Na základe uvedeného má súd za to, že návrh na vykonanie exekúcie bol zo strany oprávneného zastúpeného zákonným zástupcom - matkou podaný dôvodne, a povinný neuviedol okolnosti či skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé obsahovo naplniť niektorý z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok v ust. § 61k Exekučného poriadku vyžaduje ako predpoklad na zastavenie exekúcie súdom.

31. Čo sa týka návrhu povinného na odklad exekúcie, k tomu súd uvádza, že o odklade exekúcie rozhoduje súdny exekútor po splnení podmienok uvedených v ust. § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorého súdny exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

32. Nakoľko povinný nepreukázal relevantným spôsobom, že by zameškané výživné za obdobie od 08/2021 - 12/2021 uhradil riadne a včas, a v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie neboli preukázané ďalšie skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, súd rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (výrok II.).

33. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku: „Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.“

34. Podľa § 199b Exekučného poriadku: „Oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.“

35. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.“

36. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, povinný nemá nárok na náhradu trov konania a oprávnený mal v konaní úspech vznikol mu nárok na náhradu nákladov spojených s ich zastupovaním v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Nakoľko oprávnený v exekučnom konaní nie je právne zastúpený, v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie mu žiadne trovy nevznikli, súd o trovách oprávneného nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.